

Bohoslužby poslední neděle církevního roku, 21. 11. 2021

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Když Hospodin úděl Sijónu změnil, bylo nám jak ve snu. Tehdy naše ústa naplnil smích a náš jazyk plesal. Ž126

Milé sestry, milí bratři, sešli jsme se dnes, abychom společně slavili poslední neděli církevního roku. Abychom ukončili jedno velké období a vstoupili do radostného očekávání narození našeho Pána Ježíše Krista.

Píseň 2 BZ

Dnešní bohoslužby budeme vyznávat podle liturgie č. 1

Bože vznešený v tajemství své svrchované lásky, kterou jsi zjevil v jednorozeném synu. Jak bychom neměli jásat! Jak bychom neměli rozhlašovat tvé veliké skutky! Po všechny věky jsi dával poznat svému lidu a celému stvoření svou osvobozující moc a věrnou pomoc. Vyvolil jsi i nás a dnes opět svolal, abychom byli vtaženi do tvého neodolatelného pokoje.

Avšak my musíme a chceme vyznat, že zdaleka nejsme dokonalí, ve víru všedních dní a starostí často zapomínáme na tvé skutky, na tebe a tvé evangelium. Odpusť, že neumíme zapřít sami sebe a následovat tě.

Pane, smiluj se!

My ubozí hříšníci...

Slovo milosti:

Hospodin je milostivý a milosrdný, nepovede pořád spory, nebude se hněvat věčně, skrze Ježíše Krista, jeho život, kříž i zmrtvýchvstání nám odpouští všechny naše nepravosti. Amen.

Zpěv: Slavte...

První čtení: Filipským 2,16: Držte se slova života, abych se vámi mohl pochlubit v den Kristův, že jsem nadarmo neběžel ani se nadarmo nenamáhal.

Modleme se.

Pane Bože, chválíme tě, že se pořád dokola skláníš k nám a nepřestáváš nás volat k sobě. Že jsi se nám tajemně přiblížil ve svém synu a našem Pánu Ježíši Kristu. Že nám dáváš svého svatého ducha, aby nám ukazoval k tvým zaslíbením. Chválíme tě a děkujeme ti, že svá zaslíbení plníš.

Amen, haleluja!

Píseň 140 BZ

KÁZÁNÍ:

Základem kázání se mi stala slova z Knihy proroka Izajáše, 65, 17-25:

„Hle, já stvořím nová nebesa a novou zemi. Věci minulé nebudou připomínány, nevstoupí na mysl. Veselte se, jásejte stále a stále nad tím, co stvořím. Hle, já stvořím Jeruzalém k jásoi a jeho lid k veselí. I já budu nad Jeruzalémem jásat a veselit se ze svého lidu. Nikdy víc už nebude v něm slyšet pláč ani křik. Nikdy už tam nebude dítě, které zemře v několika dnech, ani stařec, který by se nedožil plnosti věku, protože bude mladíkem, kdo zemře ve stu letech. Ale hříšník, byť stoletý, bude zlořečen. Vystavějí domy a usadí se v nich, vysázejí vinice a budou jíst jejich plody. Nebudou stavět, aby se tam usadil jiný, nebudou sázet, aby z toho jedl jiný. Dny mého lidu budou jako dny stromu. Co svýma rukama vytvoří, to moji vyvolení sami spotřebují. Nebudou se namáhat nadarmo a nebudou rodit pro náhlý zánik, neboť jsou potomstvem těch, kdo byli Hospodinem požehnáni, oni i jejich potomci. Dříve než zavolají, já odpovím; budou ještě mluvit a já je už vyslyším. Vlk a beránek se budou pást spolu a lev jako dobytče bude žrát slámu, hadu však bude potravou prach. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře,“ praví Hospodin.

Nádherné! Ani se mi slova Bible nechce kazit svým kázáním. Mohli bychom zůstat v němém úžase a spočinout v blízkosti Boží bez vyrušování jakýmkoli dalším slovem. Veselit se, jásat.

Ale sami asi moc dobře víme, že by to dlouho nevydrželo, že realita našich životů není vždycky radostná a jásavá.

Mnohé nás tíží. Kolem přibývá tmy a chladu, v přírodě, ale jakoby i mezi námi. Ve společnosti, mnohdy v práci, ale dokonce i v rodinách to často vře, asi vnímáme mnoho chaosu kolem nás, vyvstávají mnohé otázky týkající se soukromého života, života sboru, společnosti, nad směřováním celého lidstva, či starost o celé stvoření. Rezonuje s námi možná spíš slovo o pláči, křiku, předčasné smrti, nespravedlnosti, rozdělení lidí. Co s námi bude v tomto babylonském zajetí? Svět nás už zase drtí. Jak v tom obstát? Jak v tom žít?

A tu zazní Hle. Hele! Jako už tolikrát, opět nás Bůh volá, abychom pohlédli na něj. Je v tom také jistě velký nárok. Totiž, odhlédnout od svých starostí, od všeho toho, čeho máme plnou mysl i srdce, co nás trápí. Jistě si většina z nás dokáže na toto místo dosadit, o co jde, čím žije. Jsme však vybízeni od všeho toho odhlédnout a pohledět na Boha. Slyšet, co nám řekne. Naše víra je vybízena právě v tom největším temnu vidět, že ta tma, to ještě není všechno, prorok vidí spoušť, ale věří, že to není konec. Usměruje naši pozornost k dobrému Bohu. Bohu, který zná naše starosti. Ví o našem pláči, slyší křik. Vidí nespravedlnost – vidí lidi, kteří musí opustit své domovy, vidí to nepřátelství mezi lidmi – vlk, beránek, vidí hříšníka, který je oslavován, vidí všechna ta pokušení, která doléhají na člověka. Vidí a slibuje, že to všechno pomine. Místo toho bude to dobré a krásné, jak jsme to v našem textu četli. Budeme se veselit, jásat, Bůh z nás bude mít také radost a bude jásat nad námi.

Pisatel textu Izajášova proroctví svědčí do situace velmi podobné té naší tady v Čechách. Izraelský lid byl vysvobozen z babylonského zajetí, vrací se do země otců, naplnila se očekávání a zaslíbení svobody, ale slavné to není. Tento týden jsme také slavili nabytí svobody, 17. listopad. A celkem shodně s tehdejšími izraelským lidem vidíme, že mnohé není, jak jsme si v těch krásných dnech představovali. Že je to vlastně dost zlé. Přes snahu mnohých lidí v politice, na poli neziskových organizací i v běžném životě se přeci jenom děje mnoho nespravedlností. Asi vnímáte také tu rozdělenost lidí. Snili jsme o svobodě, byli jsme šťastní, Izraelci stejně tak. A pak se dočteme, že

kromě vnějšího ohrožení narušuje život izraelské pospolitosti hříšný rozklad v kněžstvu, knížatech i lidu. Tedy v církvích, mezi těmi, komu jsme svěřili řízení našich věcí i mezi námi samotnými, a možná i uvnitř každého z nás.

Jak to, že to jde s námi lidmi takto pořád dokola? Že bychom byli jenom ten vánek, o kterém píše žalmista? Ten neuchopitelný, vanoucí jednou tam, jednou tam, slabě, skomírajíc, nanic? Že bychom fakt byli tak slabí na to všechno zlo? Nevím, jestli se mnou můžete souhlasit, omlouvám se za příval neradostných slov.

Pane Bože, my to nedáváme. Dokonce ani nevíme, kde se stala chyba a jak ji napravit? Jak v té tmě hledat dobro, tebe. Prorvat střechu s nemocným přítelem, doplazít se k tobě jako malomocný. Když se spíš zdá, že jsme leda tak schopni zavraždit nevinného.

Možná pro tebe prostě nemáme místo. Protože jsme si do své mysli, srdce, do svého času nacpali všechno možné a tys nám z toho prostě vypad'. Možná budeme muset všechno toto harampádí, které milujeme místo tebe, těžce odložit, možná ti to budeme muset obětovat jako Abrahám obětoval Izáka. Bude nás to tolik bolet, protože to tolik milujeme místo tebe. Vidíme, že je to nad naše síly. Jako už tolikrát v našich dějinách. A jako už tolikrát, ty se k nám opět skláníš a voláš,

HLE, hele, hele! Ty to člověče nedáváš, pořád dokola to nedáváš. Jsi nevěrný jako Jeruzalém, pořád dokola. Avšak já jsem věrný a hle, hele, podívej se sem, slyš co ti říkám, odhlédni už od toho, co si člověče napáchal, přestaň se na to uhranutě dívat a pohleď na mě. Ty to nedáváš, ale jsem tady ještě já a já stvořím nová nebesa a novou zemi. Né že bych jenom obnovil to staré, já to stvořím nově. A už se to děje, už to tvořím, hle, hele, dívej se na to, hledej to, hledej mé království, již ho tvořím, již tady je. Vím o tvém pláči. Budeš mít kde bydlet, budeš mít co jíst, budeš žít v bezpečí a míru. Budu ti a jsem ti strašně blízko. Nebudeš muset a nemusíš mnoho mluvit, protože já jsem ti blíž, než jsi sám sobě ty. Bude to dobré.

Je bláznivé tomu věřit? Ano, ale my jsme bláznivě uvěřili tomu, že Bůh vzkřísil mrtvého k životu, bláznivě jsme uvěřili, že ten, o kterém je řeč, Ježíš Kristus, byl opravdu vzkříšen, a tam, kde se sejdou 2 neb 3 v Jeho jménu, je On mezi nimi. Tolikrát jsme se o tom už přesvědčili. Tak věřme i tomu, že Bůh stvoří všechno nově a to staré bude zapomenuto, nepřijde na mysl, jak to slíbil. Spolehněme na Jeho milosrdenství, které je nepředstavitelně větší než všechno to naše „my to nedáváme“. Vyhlížejme Jeho království v tento čas zdánlivé tmy, hledejme to, pátrejme po tom světle, které rozsvítí temnotu.

Hospodine, dobrý Bože náš, děkujeme za tvá slova, za ujištění, že jsi neustále s námi, blíž, než jsme sami sobě my, děkujeme ti za dar víry v to, že ty splníš všechno, co jsi slíbil svému lidu, pro Ježíše Krista, našeho Pána, amen.

Píseň 607 z Dodatku EZ

OZNÁMENÍ

Povstaňme nyní prosím k přímluvným modlitbám:

Tvé slovo, Pane, jako světlo z nebe proráží temnotu našeho sevření, probouzí z unavené rezignace, dává novou sílu i tam, kde jsme to nečekali. S vědomím, kolik toho od tebe dostáváme, předkládáme ti v modlitbě také naše bližní.

Prosíme tě na sklonku církevního roku za všechny, kdo zvěstují tvé slovo, dávej jim svého svatého ducha, aby tak činili pravdivě a radostně.

Prosíme tě za všechny hledající, aby se odvážili otevřít své srdce a mysl pro tvé slovo. Pomoz nám být jim svědky o tobě a tvé lásce.

Prosíme za všechny, na koho doléhá nejistota a strach v současné situaci tolik ovlivňované zprávami o počtech nemocných na Covid. Dávej svým svatým duchem uklidnění a naději. Prosíme za všechny, kdo se starají o nemocné anebo postižené lidi, kdo jsou v pomáhajících profesích. Dávej jim sílu k zvládání každodenní náročné služby, buď s nimi v těžkém čase.

Prosíme za ty, kdo mají strach o své milé, dávej jim jistotu, že všichni jsme v tvých dobrých rukách.

Prosíme tě za děti, učitele. Dávej jim zdraví. Ať se nemusí neustále přerušovat výuka.

Prosíme tě za politiky, dej, ať slyší také tiché hlasy těch nejslabších. Zadrž, prosíme, všechno násilí, dávej pokoj do míst, kde jsou konflikty.

Spojuj nás, pomáhej nám naslouchat a chápat jedni druhé.

Doplň, prosíme, ty sám to, co ještě chybí.

V tiché chvíli ti předkládáme své osobní prosby a modlitby....

Uzdrav nás, prosíme a vyslyš naši společnou modlitbu, kterou nás naučil Pán Ježíš Kristus:

Otče náš...

Poslání:

Ano, jeho spása je blízko těm, kdo se ho bojí, v naší zemi bude přebývat sláva. Setkají se milosrdenství a věrnost, spravedlnost s pokojem si dají políbení. Ze země vyraší pravda, z nebe bude shlížet spravedlnost.

Požehnání:

Hospodin ti žehnej a ochraňuj tě. Hospodin rozjasni nad tebou tvou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Ve jménu Pána Ježíše Krista.

Amen.

Píseň 699